

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2020 / 01 / ... / 2 MAART 2020**

Inzake ... wonende ..., bijgestaan door ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen Raad van bestuur ... met maatschappelijke zetel te ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door ..., advocaat ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 18 december 2019 heeft advocaat ... namens beroep ingesteld tegen de beslissing van 26 november 2019 van de raad van bestuur van ..., waarbij haar de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vast benoemd administratief medewerker in de ..., tewerkgesteld op het secretariaat van de basisschool ... te

Blijkens de stukken die de verwerende partij overlegt (stuk 21 en 22 van haar dossier) werd de verzoekster bij brief van 15 september 2008 aangesteld als rekenplichtige voor de school, verantwoordelijk voor het innen en het boeken van de ontvangsten en het verrichten van de uitgaven en ondertekende zij op 30 september 2009 haar aanstelling, met ingang van 17 augustus 2009, als verantwoordelijke voor

de inning/inzameling van gelden 'tot deze gelden, tegen ontvangstbewijs, werden afgeleverd aan de rekenplichtige van de entiteit', waarvoor de verzoekster zich ook verantwoordelijk tekende. Op de verantwoordelijkheidsmatrix van 1 september 2016 tekent de verzoekster zich verantwoordelijk als 'financieel medewerker' of "rekenplichtige" van de entiteit, terwijl de leerkrachten het stuk tekenen als "verantwoordelijk voor de inning van gelden van de entiteit".

Begin 2017 stelt de verificatiedienst van het GO! tijdens een themacontrole per 31 augustus 2016 in de school vast dat de maximumfactuur volledig buiten de boekhouding wordt gehouden. Op grond daarvan maakt de financieel directeur van de scholengroep op 29 mei 2017 met de schooldirecteur en de verzoekster een aantal afspraken over het financieel beheer binnen de school.

Op 30 januari 2019 redigeert de verificatiedienst van het GO! een verslag over een op 17 januari 2019 uitgevoerd aangekondigd onderzoek in de school "met de bedoeling de uitgaven en ontvangsten m.b.t. de maximumfactuur na te kijken voor de schooljaren 2016-2017 en 2017-2018". De verzoekster, die in het verslag wordt aangeduid als "financieel verantwoordelijke van de entiteit (FME)", blijkt bij dat onderzoek niet betrokken te zijn geworden. De onderzoekers besluiten dat belangrijke bedragen niet in de officiële boekhouding opgenomen zijn en dit voor verschillende schooljaren.

Op 18 februari 2019 heeft de raad van bestuur van de scholengroep een gesprek met de directeur van de school. Uit de notulen van deze vergadering blijkt dat de directeur daar verklaart a) dat hij verantwoordelijk is voor het financieel beleid van de school, b) dat ..., FME op de school "buiten dit dossier staat" en c) dat ook de leerkrachten welke cash geld inzamelen buiten dit dossier staan. Specifiek m.b.t. de rol van ... stelt de directeur dat "het financieel beleid door de directeur verzorgd werd. De raad van bestuur overweegt ook "dat de rol van de FME ... in deze verder moet bekeken worden. Hij gelast de Algemeen Directeur "met een verder onderzoek".

Op 1 maart 2019 vraagt de Algemeen Directeur aan de Onderzoeksceel GO! "om na te gaan in welke mate ... op de hoogte was van de financiële malversaties in hoofde

van ..., directeur van GO! basisschool ...". Op 25 april 2019 heeft de verzoekster daarover een eerste gesprek met de onderzoekscel.

Op 30 augustus 2019 finaliseert de Onderzoekscel GO! haar verslag. In de analyse van haar bevindingen schrijft de cel:

"... is als rekenplichtige rechtstreeks verantwoordelijk voor het beheer van de cash-ontvangsten tot ze op de schoolrekening gestort worden. Zij moet er met andere woorden voor zorgen dat alle cashgelden die op de school worden geïnd ook daadwerkelijk op de schoolrekening terecht komen en dat ze correct en gedetailleerd ingeboekt worden in het kasboek (en dus in de boekhouding).

Ze kon haar taak als rekenplichtige niet uitvoeren omdat haar directeur dit verhinderde. ... wist van de financiële malversaties in hoofde van Ze liet echter na om dit te melden aan de scholengroep. Hierdoor heeft ze wel de financiële onregelmatigheden jaren aan een stuk laten bestaan.

... heeft in plaats van dit te melden aan de scholengroep, in een poging zichzelf in te dekken, bewust geweigerd om cashgelden te ontvangen; Bovendien is ze ook bewijsstukken gaan verzamelen om zich, wanneer het doek ooit zou vallen, van haar verantwoordelijkheden te ontdoen. Dit klopt niet. Zij beschikte reeds in 2013 over een bewijsstuk waarbij schoolgelden werden gestort op de gezamenlijke zichtrekening van ... en zijn echtgenote

Op de vraag of ... zicht had op de omvang van de financiële malversaties (lees: de totale som) is het antwoord tweeledig. Binnen de maximumfactuur kon zij op basis van de officiële leerlingencijfers perfect achterhalen hoeveel cashgelden er niet in de boekhouding werden opgenomen. Wat de cash-inkomsten buiten de maximumfactuur inhielden was dit voor ... een moeilijkere oefening. Maar zij was wel goed op de hoogte van onder andere de onbetaalde facturen van leveranciers waardoor zij zich minstens vragen had kunnen stellen waarom deze leveranciers niet werden betaald."

Het Algemeen besluit van het verslag luidt:

"... wist van de financiële malversaties in hoofde van ... en heeft nagelaten om hiervan melding te doen bij de scholengroep.

In hoeverre ... zicht had op de omvang van de financiële malversaties in hoofde van ... is niet te objectiveren."

Op 5 september 2019 bespreekt de raad van bestuur a) het verslag van de onderzoeksceel in de tuchtprocedure die tegen directeur ... was aangespannen en b) het hoger vermeld verslag van de onderzoeksceel over de betrokkenheid van de verzoekster bij de malversaties van de directeur. Ten aanzien van het verslag over de verzoekster beslist hij, na beraadslaging, ... op de raadszitting van 24 oktober 2019 uit te nodigen tot een hoorzitting in het kader van de tuchtstraf “het ontslag”.

Op 6 september 2019 vraagt de Algemeen Directeur op last van de raad van bestuur, aan de Onderzoeksceel GO! “om de vastgestelde feiten in het onderzoek naar de financiële malversaties in hoofde van ... te integreren in het onderzoeksrapport van ... zonder hierbij in te gaan op de rol van ...”. Het verslag van dit bijkomend onderzoek wordt op 23 september 2019 overgemaakt.

Bij brief van 26 september 2019, aangetekend met ontvangstmelding verstuurd op 27 september 2019, deelt de Algemeen Directeur aan de verzoekster mee dat de raad van bestuur op basis van de neergelegde verslagen op 24 september 2019 besloten heeft dat ... deontologische fouten gemaakt heeft en dat de raad van bestuur overweegt haar te straffen met de tuchtmaatregel van het ontslag. Zij wordt opgeroepen voor een hoorzitting op 24 oktober 2019.

Op 8 oktober 2019 vraagt ..., raadsman ... om de hoorzitting uit te stellen omdat hij zich op 24 oktober 2019 niet kan vrijmaken. De raad van bestuur gaat in op de vraag.

De hoorzitting heeft plaats op 26 november 2019.

Op 26 november 2019 beslist de raad van bestuur om aan de verzoekster de tuchtmaatregel “ontslag” op te leggen. Bij brief van 9 december 2019 wordt de beslissing ter kennis van de verzoekster gebracht.

Op 18 december 2019 wordt het onderhavig beroep ingediend.

2. **Het procedureverloop**

Meester ... heeft namens verzoekende partij met een aangetekend schrijven dd. 13 januari 2020 een toelichtende memorie met bijkomende stukken ingediend.

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 17 januari 2020 het administratief dossier ingediend en met een aangetekende zending dd. 5 februari 2020 het verweerschrift met nog 2 bijkomende stukken.

Op 25 februari 2020 werd door het secretariaat aan de raadsman van verzoekende partij gevraagd om ter vervollediging van het dossier bijkomende documenten te bezorgen. Op 26 februari 2020 werden per mail 4 bijkomende stukken door Mter. ... bezorgd. Het betreft:

- Notulen van de vergadering van 18/2/2019 van de raad van bestuur van ...;
- Notulen van de vergadering van 5/9/2019 van de raad van bestuur van ...;
- De onderzoeksaanvraag aan de onderzoeksceel van het GO! dd. 6/9/2019;
- De onderzoeks fiche van de bijkomende vraag dd. 9/9/2019.

Deze stukken werden op de zitting van 2/3/2020 ter inzage gegeven aan de verzoekster en haar raadsman. Lopende de zitting legt de raadsman van de verwerende partij ook nog de onderzoeks fiche m.b.t. de onderzoeksaanvraag van 1 maart 2019 voor, die evenzeer ter inzage van de verzoekster en haar raadsman gegeven wordt. Laatstgenoemde vindt de mededeling van al die stukken laattijdig.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 6 januari 2020. Met een aangetekende brief dd. 13 januari 2020 werd een nieuwe datum van hoorzitting ter kennis gebracht van de partijen en zij waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Op de zitting van 2/3/2020 werd nog een bijkomend stuk, met name door Mter. ... neergelegd en ter inzage gegeven aan de verzoekende partij.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoekster is van oordeel dat de tuchtstraf vernietigd moet worden omdat twee substantiële vormen, voorgeschreven door artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, miskend zijn.

Zij stelt vooreerst dat de verwerende partij, hoewel artikel 19, §1, vierde lid, van het genoemd besluit het bestuur verplichtte om haar ‘onmiddellijk’ in kennis te stellen van het instellen van een tuchtvordering, deze stap in de tuchtprocedure overgeslagen heeft, nu zij pas met de brief van 26 september 2019 ingelicht werd van het opstarten van een tuchtprocedure. Zij heeft dus gedurende acht maanden meegewerkt aan een tuchtonderzoek zonder te weten dat dit ook op haar betrekking had.

Zij stelt vervolgens dat, hoewel artikel 19, §5, van hetzelfde besluit bepaalt dat geen tuchtvordering meer kan ingesteld worden meer dan zes maanden na de kennisneming van de feiten, in dit geval duidelijk blijkt dat de raad van bestuur “al minstens sinds 18 februari 2019 kennis had van vermeende financiële malversaties in ...” zodat hij op die dag haar een aangetekende brief had moeten sturen. Nu heeft zij geen ander schrijven ontvangen dan de brief van 26 september 2019 waarbij zij opgeroepen werd voor een verhoor.

4.2. De verwerende partij antwoordt, wat betreft de mededeling van het opstarten van een tuchtonderzoek, dat de verzoekster opgeroepen werd voor verhoor door de raad van bestuur nadat hij de ernst van de klachten onderzocht had en hij heeft daarover slechts duidelijkheid gekregen nadat de verslagen van de onderzoekscel GO! waren ingekomen. Met de brief van 26 september 2019 is het tuchtonderzoek tegen haar formeel geopend en die brief voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 19 van het besluit van de Vlaamse regering.

Wat betreft de verjaring antwoordt de verwerende partij dat de verslagen van de Onderzoeksceel GO! dagtekenen van 30 augustus en 23 september 2019 zodat het opstarten van de tuchtvordering met de brief van 26 september 2019 gebeurde binnen de zes maanden na de kennisneming van de feiten.

4.3.1.1. Artikel 19, §1, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt:

“De bevoegde tuchtoverheid gaat over tot de nodige vaststellingen en verhoren zodra de feiten die de toepassing van een tuchtmaatregel kunnen verantwoorden, haar ter kennis worden gebracht.

(...)

(...)

De tuchtoverheid deelt onmiddellijk per aangetekende brief aan het personeelslid mee dat ze een tuchtonderzoek instelt, alsook de reden die daartoe aanleiding geeft. De tuchtrechtelijke vervolging begint op de datum van verzending van de aangetekende brief.”

4.3.1.2. Artikel 19, §1, sluit geenszins uit dat het bestuur, vooraleer een tuchtonderzoek op te starten, eerst in een informatief onderzoek nagaat of het over voldoende gegevens beschikt om een tuchtonderzoek -dat hoe dan ook een impact heeft op de orde binnen de dienst- te voeren. Op grond van dat informatief onderzoek kan dan met kennis van zaken een tuchtvordering worden opgestart. De omstandigheid dat het informatief onderzoek niet intern binnen de scholengroep gebeurt maar uitbesteed wordt aan de Onderzoeksceel GO! verandert niets aan het informatief karakter van het onderzoek en vermindert de rechten van het betrokken personeelslid in geen dele.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de raad van bestuur, toen hij op grond van het verslag van de verificatiedienst d.d. 30 januari 2019, op 18 februari 2019 besliste een tuchtprocedure tegen schooldirecteur ... op te starten, ook overwoog dat “de rol van FME ... in deze verder bekeken moet worden en (wij) willen deze naar de toekomst toe ook uitnodigen tot een gesprek”. In uitvoering daarvan heeft de Algemeen Directeur de Onderzoeksceel GO! gevraagd om na te gaan in welke mate de verzoekster op de hoogte was van de financiële malversaties van de schooldirecteur. Het verslag daarover dagtekent van 30 augustus 2019, met een

aanvulling op 23 september 2019. Op grond daarvan heeft de raad van bestuur de beslissing genomen om de tuchtprocedure tegen de verzoekster op te starten door haar voor verhoor op te roepen en is de tuchtprocedure formeel opgestart op 27 september 2019, datum van verzending van de brief van 26 september 2019. Dat het instellen van de tuchtprocedure samenvalt met de uitnodiging tot verhoor is niet onregelmatig.

Artikel 19, §1, van het besluit van 22 mei 1991 is nageleefd.

4.3.2.1. Artikel 19, §5, tweede lid, van het besluit van 2 mei 1991 bepaalt:

“De tuchtverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname van de strafbare feiten.”

4.3.2.2. Om te kunnen besluiten tot de ‘vaststelling’ of ‘kennisneming’ van strafbare feiten moet blijken -om te vermijden dat al te lichtzinnig, louter op basis van geruchten, speculaties of onzekere gegevens een tuchtprocedure wordt aangevat- dat het bestuur over voldoende nauwkeurige en bewijskrachtige gegevens beschikt om te oordelen dat de betrokkene zich op deontologisch vlak misdragen heeft.

De verwerende partij legt de datum van kennisneming van strafbare feiten op het ogenblik van de kennisneming van het verslag van 30 augustus 2019 van de onderzoekscel. Aan de Kamer van beroep wordt geen enkel gegeven voorgelegd dat toelaat te besluiten dat de raad van bestuur eerder dan op 5 september 2019 over voldoende concrete gegevens beschikte om een tuchtprocedure tegen de verzoekster op te starten. Integendeel, het informatief onderzoek strekte er juist toe de situatie van de verzoekster precies te duiden.

De tuchtprocedure is opgestart op 27 september 2019. De kennisneming van de feiten ligt binnen de zes voorafgaande maanden. Artikel 19, §5, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991 is nageleefd.

5.1. De verzoekster voert aan dat het gedrag dat zij tentoon gespreid heeft geen schuldige tekortkoming uitmaakt. Zij ontwikkelt het middel als volgt:

De raad van bestuur heeft haar ten onrechte als financieel verantwoordelijke beschouwd; zij heeft immers nooit een geschreven stuk ontvangen waarin zij werd aangeduid als financieel medewerker en waarin haar plichten werden bepaald en het document d.d. 1 september 2016 dat door de verwerende partij wordt voorgebracht heeft zij onder dwang van haar schooldirecteur ondertekend. Voor de andere schooljaren heeft zij geen vergelijkbaar document ondertekend. Aangenomen dat zij als financieel medewerker moet worden beschouwd, dan nog heeft zij zich niet misdragen omdat alle geldinzamelaars hun ontvangsten rechtstreeks aan directeur ... moesten afgeven en zij dus geen zicht had op de inkomsten en uitgaven van de school. En in ieder geval voorziet noch het rechtspositiedecreet, noch het besluit van 22 mei 1991 in een meldingsplicht voor feitelijkheden waarvan het personeelslid vermoed dat zij laakbaar zijn en blijkt uit het tuchtdossier duidelijk dat zowel personeelsleden binnen de school als de directie van de scholengroep “al jaren” goed wisten dat ... zijn financiële verantwoordelijkheden niet correct uitvoerde maar er toch niet ingegrepen werd.

5.2. De verwerende partij antwoordt, met verwijzing naar de vaststellingen in het verslag van onderzoek, dat de verzoekster op de hoogte was van de jarenlang volgehouden onregelmatigheden in de schoolboekhouding. Zij stelt dat de verzoekster de feiten die in de eerste twee tenlasteleggingen worden vermeld (niet ingestaan te hebben voor de ontvangsten; geweigerd om cash gelden ontvangen van leraars op te nemen in de boekhouding) niet betwist. De verzoekster stelt wel geen rekenplichtige te zijn, maar uit door haar ondertekende documenten blijkt dat zij met die functie belast is sinds 15 september 2008 en dat zij sinds 17 augustus 2009 verantwoordelijk is voor de inning van gelden; zij ondertekende ook op 1 september 2016 de verantwoordelijkheidsmatrix. De verzoekster verwijst ook naar dwang om de verantwoordelijkheidsmatrix van september 2016 te ondertekenen en om haar functie van rekenplichtige volgens de eigen wil van de schooldirecteur uit te oefenen, maar dit doet niets af aan het feit dat zij op grond van artikel 29 van het Wetboek Strafvordering en artikel 6 van het rechtspositiedecreet een meldingsplicht heeft van misdrijven die haar in de uitoefening van haar functie ter kennis komen;

op 29 mei 2017 heeft de financieel directeur van de scholengroep de procedures voor de opneming van verrichtingen in de boekhouding duidelijk vastgelegd en zij wist goed dat de schooldirecteur die afspraken niet nakwam. De verzoekster was niet gerechtigd de zaken op hun beloop te laten; vrees voor ‘grote gevolgen voor zichzelf’ is niet ter zake, aangezien een melding bij de eerste vaststellingen alle moeilijkheden had kunnen voorkomen.

5.3.1. Waar de verzoekster betwist dat zij aangeduid is voor de functie van rekenplichtige, bewijst de verwerende partij met de stukken 21 en 22 van het administratief dossier (twee aanstellingsbeslissingen) het bestaan van die aanstelling en met het stuk 1 van het administratief dossier (de verantwoordelijkheidsmatrix d.d. 1 september 2016) de bevestiging daarvan.

5.3.2. De verzoekster betwist ter zitting via haar advocaat dat zij op de hoogte was van de aanstellingsbeslissingen van 15 september 2008 en van 17 augustus 2009 en dat zij de stukken ooit ondertekende, maar de Kamer van beroep beredeneert dat de verzoekster de op de stukken voorkomende handtekening niet van valsheid in geschriften heeft beticht, dat op het eerste zicht de handtekening van de verzoekster dezelfde is als haar handtekening op documenten die zij niet betwist -zoals de verantwoordelijkheidsmatrix van 1 september 2016; haar verklaring aan de onderzoeksceel GO! d.d. 25 april en 4 juli 2019- en dat de Kamer van beroep er derhalve als een rechtsgeldig bewijs rekening mee kan houden. In ieder geval is er de door de verzoekster op 1 september 2016 ondertekende verantwoordelijkheidsmatrix, waarin duidelijk vermeld wordt dat de verzoekster als enige aangesteld is als “financieel medewerker van de werkrekening van de entiteit = rekenplichtige”.

De verzoekster stelt dat zij laatstvermeld document onder dwang van de schooldirecteur ondertekende, maar zij bewijst niets en zet ook niet uiteen welke dwang zij bedoelt en hoe ernstig die was. Overigens wordt daarbij bedacht dat, in de mate de verzoekster vond dat zij om welke reden dan ook niet kon ontsnappen aan een ondertekening, zij op dat ogenblik toch moest beseffen zelf ernstig in gebreke te blijven door slaafs stil te blijven op een ogenblik dat zij met haar handtekening duidelijk en formeel een juridisch engagement opnam en dus goed wist dat zij

daarop ooit zou afgerekend worden. Zij heeft geen stappen ondernomen en daaruit mag opgemaakt worden dat de “dwang” waarover zij het heeft haar niet zeer belast moet hebben en in wezen herleid kan worden tot de vrees voor de bemoeilijking van de relaties door het tegenspreken van een hiërarchische meerdere.

5.3.3. De verzoekster werd aangesteld als rekenplichtige voor de school. Dergelijke aanstelling loopt door tot aan de wijziging ervan. De verzoekster kan dus niet voorhouden dat zij ooit van haar opdracht werd ontlast. Noch de omstandigheid dat zij van de schooldirecteur het bevel kreeg om bepaalde inkomsten niet of slechts gedeeltelijk in de boekhouding te registeren noch de omstandigheid dat de personeelsleden die gelden inden, door de schooldirecteur werden verplicht de gelden rechtstreeks aan hem af te geven, pleiten haar vrij van het uitvoeren van de verplichtingen verbonden met haar functie en van de verplichting om de nodige stappen te zetten om die functie correct te kunnen uitoefenen.

Wat betreft het uitoefenen van druk door de schooldirecteur herhaalt de Kamer van beroep wat hiervoor werd gesteld met betrekking tot de ondertekening van haar opdracht.

5.3.4. Een en ander leidt tot het besluit dat de raad van bestuur de eerste en de tweede tenlastelegging terecht voor bewezen heeft gehouden en ze als een tuchtfeit heeft aangemerkt.

5.4.1. De derde tenlastelegging betreft de inertie van de verzoekster ten aanzien van de door haar gekende “systematische afwendings van middelen (door) de directeur” en dit in de wetenschap dat die afwendings grotendeels niet ten goede van de werking van de school kwam.

De Kamer van beroep valt, wat betreft de kennis door de verzoekster van het onregelmatig handelen van de schooldirecteur, de redenering van de raad van bestuur bij op grond van de duidelijke vaststellingen van de onderzoeksceel (pag. 23 tot 25 van onderzoeksverslag van 30 augustus 2019) en beschouwt de nalatigheid om de feiten ter kennis van de verantwoordelijke te brengen als een tuchtfeit. Had de verzoekster initieel onheil kunnen voorkomen door na het opnemen van haar

functie het bestuur in te lichten over de wijze waarop de directeur haar die functie liet invullen en om instructies te vragen, dan heeft zij zich met kennis van zaken in haar situatie genesteld en met open ogen de directeur ongehinderd laten begaan, hetgeen evident een deontologische fout uitmaakt.

De stelling van de verzoekster dat zij over geen echte bewijzen beschikte van het abusief gebruik van gelden door de schooldirecteur is ongeloofwaardig en in ieder geval, zoals de raad van bestuur ook aangeeft, te dezen irrelevant omdat niet zij maar het bestuur moet oordelen of de deontologische regels overschreden zijn. De stelling dat de verantwoordelijken terdege op de hoogte waren van wat misliep vormt voor haar geen verschoningsgrond omdat zij specifiek was aangewezen om de gelden op een correcte manier te innen.

Terecht stelt de verwerende partij dat de verzoekster, door de haar bekende misdraging van de schooldirecteur niet te melden aan de verantwoordelijken van de scholengroep, de belangen van de instelling en van het gemeenschapsonderwijs geschaad heeft, haar plichten verzuimd heeft en zelfs -door haar opdracht totaal te negeren weze het uit onverschilligheid dan wel uit schrik voor haar directeur-, afbreuk gedaan heeft aan de waardigheid van de functie waarmee zij was bekleed.

Ook het derde tuchtfeit is bewezen.

6.1. De verzoekster stelt dat zij clementie verdient om reden dat zij in de eerste plaats slachtoffer van wanpraktijken van directeur ... is, dat zij zich gedurende bijna 20 jaar met hart en ziel ingezet heeft voor haar school, dat zij nog altijd geliefd is in de school, dat zij zich nooit verrijkt heeft en dat met een straf die even hard is als die van ... zij gelet op haar leeftijd geen andere gelijkwaardige job meer zal vinden.

6.2. De verwerende partij verwijst naar de motivering van de beroepen beslissing en herhaalt dat het vertrouwen in de verzoekster totaal verloren gegaan is zodat er reden is om de tewerkstellingsrelatie definitief te beëindigen. Zij benadrukt dat de verzoekster blijkbaar “nog steeds geen graten ziet in de rol die zij speelde bij het gegoochel met gelden die de school toekomen”. De advocaat van verwerende

partij stelde tijdens de zitting dat ... de zwaarste tuchtstraf “afzetting” opgelegd kreeg.

6.3.1. De Kamer van beroep onderschrijft volledig de overwegingen die de raad van bestuur ontwikkeld heeft om de strafmaat te bepalen. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van de feiten en aan het gegeven dat de verzoekster haar verantwoordelijkheid totaal ontlopen heeft, vindt de Kamer van beroep wel dat enige clementie kan betoond worden omdat de verzoekster in een hiërarchische structuur stond en van daaruit dagdagelijks met de schooldirecteur samenwerkte. Vanuit dat oogpunt kan enig begrip opgebracht worden voor een algemeen terughoudende opstelling van de verzoekster, zeker nu uit het dossier blijkt dat de verzoekster op 4 juli 2019 aan de onderzoekers van het GO! verklaarde dat in het verleden een onderzoek gebeurde naar schriftvervalsing in de school en dat dit onderzoek uitdraaide op de vraag “wie de mol was” en zij zich daarom voornam “om te horen, te zien en te zwijgen”. Ook de omstandigheid dat de verzoekster zich niet persoonlijk verrijkt heeft of zich van een ander voordeel verzekerd heeft spreekt enigszins in haar voordeel.

6.3.2. Vanuit dat oogpunt is de Kamer van beroep van oordeel dat de verzoekster, nu de schooldirecteur met een tuchtmaatregel uit de school verwijderd is, een tweede kans mag krijgen en dat de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling tot 31 augustus 2021 de gepaste straf is voor de ernstige deontologische fouten die zij begaan heeft.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 2 maart 2020;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de feiten verjaard zijn, met 6 stemmen tegen en 5 stemmen voor;

Na geheime stemming over de vraag of het ontslag bevestigd wordt, met 3 stemmen voor en 8 stemmen tegen;

Na geheime stemming over het voorstel van nieuwe tuchtstraf “terbeschikkingstelling tot en met 31 augustus 2021” met 10 stemmen voor en 1 stem tegen.

Eerste artikel

De beslissing van 26 november 2019 van de raad van bestuur van de scholengroep Ringscholen, waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Tweede artikel

De kamer van beroep legt de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling tot en met 31 augustus 2021 op.

Aldus uitgesproken te Brussel op 2 maart 2020.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN, mevrouw V. DE MERLIER, de heer K. MEEUS en de heer G. VAN PASSEL, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw M. JONCKERS en de heren R. VAN DER STRAETEN, D. DIETRICH, A. VANDROMME , J.-L. BARBERY en G. ACHTEN, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer G. ACHTEN niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE